

Asia: VN/16699/2021

Lausuntopyyntö kuntia koskevien valtionavustuskäytäntöjen kehittämistä

1. Taustatiedot

Klikkaa ja lisää otsikko valintakysymykselle

Kunta

2. Ehdotukset kuntien valtionavustuskäytäntöjen kehittämiseksi

Ehdotus 1: Ohjauksen ja rahoituksen periaatteiden selkiyttäminen

Valtionavustusrahoitus on kuntien näkökulmasta melko holhoavaa eikä tässä mielessä erityisesti Perustuslain 121§ hengen mukaista. Lopulta taloudellisen ja toiminnallisen vastuun kantaa kunta. Kunta osallistuu toiminnan rahoitukseen jo lähtökohtaisesti, ja avustusten päättyessä toiminta on usein siirtynyt jatkuvaksi toiminnaksi. Käytännössä kunta ottaa usein hoidettavakseen tehtäviä, joihin valtiolta saatu rahoitus on vain hetkellistä. Tästä huolimatta toiminnan sisältöä ohjataan valtion suunnalta ja valtio työllistää kuntaa byrokraatialla ja raportoinnilla kohtuuttoman paljon suhteessa saatuun rahoitukseen tai sen keston.

Toisaalta, mikäli valtionavustukset muuttuvat yleiskatteiseen suuntaan ongelmana voi olla, että valtionosuuksina rahoitusta ei kuntien budjettien kautta allokoita niille toimijoille, jotka palvelua tuottavat. Mikäli kunnissa asiaa ei saada ratkottua, valtionavustuksista luopuminen saattaa pahimmillaan kiristää toimialojen taloutta.

Toteamme, että kannatamme loppuraportissa ehdotettuja toimenpiteitä kuntien rahoitukseen ja ohjaukseen. Erityisen hyvinä pidämme seuraavia keinoja:

- Pääsääntöinen valtion rahoitusmuoto kunnille on valtionosuus. Kun rahoitustarve kohdistuu lakisääteisten palvelujen hoitamiseen, avustettavalle kohteelle tai palvelulle on tarve kaikissa kunnissa ja palvelulle on jatkuva tarve, rahoitusmuotona tulisi käyttää valtionosuutta.

- Valtionavustuskäytäntöjä yhtenäistetään ja luodaan menettelyt ohjauksessa tarvittavan tiedon jakamiselle ohjausmuotojen, ohjaajien ja ohjattavien kesken.
- Kunnalle tulee jättää itsehallinnon edellyttämä harkintavalta päättää avustuksen kohteena olevien tehtävien hoitamisesta. Avustuksia ei tulisi käyttää keinona lisätä kuntiin kohdistuvaa ohjausta.
- Valtionavustusrahoitusta käytetään rahoitusmuotona, kun rahoitustarve rajautuu vain tietyn tyyppisiin kuntiin tai rajatuille alueille, rajattuun kohderyhmään tai määräaikaiseen tarpeeseen. Valtionavustusta rahoitusmuotona käytetään, kun kyse on palvelun kehittämisestä tai siihen liittyvästä kokeilusta, investoinnista tai uuden selvittämisestä. Valtionavustusrahoitus soveltuu myös ajankohtaiseen ja reagointia vaativaan tarpeeseen. Avustustoiminnan pääpainon tulisi kuitenkin olla ennakolta suunnitellussa avustustoiminnassa.
- [--] Vaikutusten aikaansaamiseksi rahoitusta kootaan yhteen laajemmiksi kokonaisuuksiksi.

Ehdotus 2: Hyvinvointialueiden ja kuntien tehtävien muutoksen vaikutusten huomiointi

Toteamme, että jaamme loppuraportissa esitetyn huolen valtionavustusten sirpalemaisuudesta soteuudistuksen monimutkaistaessa toimijakenttää. Raportissa todetaan, että ”Hyvinvointialueiden ja kuntien välille muodostuu ohjaussuhde, jossa molemmat osapuolet vastaavat asukkaiden peruspalveluiden järjestämisestä ja yhdenvertaisuuden toteutumisesta sekä terveyden ja hyvinvoinnin edistämisestä. Kunnilla ja hyvinvointialueilla on mahdollista sopimusteitse siirtää joitakin tehtäviä osapuolten välillä. Yleiskatteellisen rahoituksen lisäksi kunnille ja hyvinvointialueille voidaan myöntää avustuksia ja ne voivat toimia avustusten myöntäjinä. Uuden hallinnollisen rakenteen myötä voi muodostua monimutkaisia ohjaus- ja rahoitusrakenteita, joissa hyvinvointialueiden ja kuntien asukkaiden hyvinvointia edistetään yhtäältä yleiskatteellisella rahoituksella lakisääteisillä tehtävillä ja palveluilla sekä toisaalta valtionavustuksilla. Valtionavustuksia kohdennetaan eri valtionapuviranomaisten toimesta kunnille tai hyvinvointialueille tai niille yhteisesti. Tämän seurauksena voi syntyä riski päällekkäisestä, sirpalemaisesta ja toistensa vaikutukset kumoavista avustustoiminnasta, ellei huolehdita eri hallinnonalojen sekä avustuksen saajien (hyvinvointialueiden ja kuntien) välisestä yhteistyöstä avustustoiminnan suunnittelussa”

Raportissa todetaan, että ”Hallintouudistuksen tässä vaiheessa ei ole tietoa siitä millaiseksi valtionavustustoiminta hyvinvointialueita koskien muotoutuu ja miten kuntatoimijoille myönnetyt avustukset muuttuvat.” Tätä koskien lausumme, että kuntaveron- ja valtionosuusleikkausten keskellä on turvattava, että rahoituksen määräytymisperusteet ovat oikeudenmukaiset. Kunnat eivät saa joutua tilanteeseen, jossa liiaksi leikattua rahoitusta korvataan määräaikaisilla ja huonosti ennakoitavilla valtionavustuksilla, jotka eivät turvaa kuntien rahoitusta pitkäaikaisesti. Kunnat ovat toiminnan järjestäjinä tyhjän päällä, mikäli peruspalvelujen rahoitus ei valtiontaholta ole valtionosuuksien kaltaista yleiskatteista jatkuvaa rahoitusta. Lisäksi toteamme, että avustustoiminnan suunnittelussa tulee panostaa siihen, että valtionavustuksiin liittyvä byrokratia ei monimutkaistu ja kuntien asema ei ole alisteinen suhteessa hyvinvointialueisiin.

Näistä lähtökohdista kannatamme esittämiänne keinoja:

- STM selvittää ennakolta, miten nykyisten avustusten muutoksessa ja tulevien, uusien avustussmallien suunnittelussa otetaan huomioon hyvinvointialueiden ja kuntien

väliset yhdyspinnat, ohjaus ja hyvinvointitavoitteet.

- Valtionavustustoimintaa suunnitellaan uuden toimintamallin mukaisesti verkostomaisessa yhteistyössä ilmiö- ja vaikutuslähtöisesti.

Ehdotus 3: Heikossa taloudellisessa asemassa olevien kuntien huomioiminen

Raportissa todetaan, että ”Valtionavustuksia on saatettu myöntää heikossa taloudellisessa asemassa olevalle kunnalle ja sen tytär- tai osakkuusyhteisöille. Avustuksia myönnettäessä ei säännönmukaisesti tarkastella kunnan kokonaistaloutta, kuntakonsernin taloutta tai muiden kuntakonserniin kuuluvien yksiköiden taloutta. Avustustoiminnalla on voitu luoda pitkävaikutteisia kustannusriskejä taloudellisesti vaikeassa tilanteessa oleville kunnille. Näin ollen kunnallisessa päätöksenteossa ei mahdollisesti onnistuta taloudellisesti haastavassa asemassa olevan kunnan tai kuntakonsernin sopeutustoimissa tai luodaan avustuksen kautta kunnalle pitkävaikutteinen kustannustekijä eikä saavuteta kestävästä kustannusvaikuttavuutta. Pitkävaikutteiset kustannusriskit kohdistuvat investointiavustuksiin.

Kannatamme sitä, että avustustoimissa tunnistetaan ja huomioidaan erilaisten kuntatoimijoiden ja konsernin taloudellinen tilanne niin, ettei kunnan tai alueen taloudellinen kustannusvaikuttava kestävyys vaarannu.

Toteamme, että esittämämme keinot vaikuttavat erinomaisilta ja kannatamme erityisesti sitä, että

- VM laatii yleiset kuntien konsernitaloutta koskevat avustusperusteet ja -kriteerit, joilla tunnistetaan kuntaan ja kuntakonserniin liittyvät yhteisöt ja voidaan yksiselitteisesti ja kriteeripohjaisesti tunnistaa ja rajata pois sellaisten konserniin kuuluvien kohteiden avustaminen, joissa riskinä on kunnan talouden kriisiytyminen ja kustannusten ja kustannusriskien siirtyminen eteenpäin esimerkiksi kuntaliitostilanteissa.

- VM tarkentaa kriteereitä muodostaessaan, mitä tarkoitetaan heikossa taloudellisessa asemassa olevilla kunnilla ja miten taloudellinen asema huomioidaan myöntöperusteissa tai arvioinnissa.

- Kuntien, kuntien, kuntayhtymien ja niiden liikelaitosten taloudellisen aseman arvioinnissa käytetään vakiintuneita talouden tunnuslukuja.

Lisäksi toteamme koko valtionosuusjärjestelmä uudistusta koskien, että heikossa taloudellisessa tilanteessa olevat kunnat huomioidaan mahdollisissa valtionapujen ”mekanismiongelmassa”. Mikäli uudistunut verotuloihin perustuva valtionosuuden tasaus, muutosrajoitin ja siirtymätasaus aiheuttavat alkuvaiheessa hetkellisiä riskejä heikossa taloudellisessa asemassa oleville kunnille, valtionavustukset voisivat olla yksi keino vastata hetkelliseen rahoitustarpeeseen. Tulevat

muutokset eivät saa aiheuttaa lisäongelmia kunnille, joiden taloudellinen liikkumavara on jo valmiiksi heikko.

Ehdotus 4: Vuosikellon mukainen ennakoitava toiminta

Valtionavustusperiaatteita tulisi kehittää siihen suuntaan, että ne palvelevat kuntien talouden suunnittelua ja vuosikelloa aiempaa paremmin. Saadun rahoituksen vaikutuksia voitaisiin tehostaa sillä, että rahoitushaut toteutettaisiin kuntien vuosisuunnittelun kannalta oikein. Tällöin myönnetyn rahoituksen käyttöä voidaan suunnitella järkevästi ja rekrytointien kautta on todennäköisempää saada työllistettyä kelpoisia henkilöitä.

Tästä syystä kannatamme sitä, että valtionavustusten ajoittuminen yhteensovitetään valtion ja kuntien strategisen suunnittelun, toiminnan ja talouden suunnittelun aikataulujen kanssa. Toiminnan suunnittelu, seuranta ja arviointipohjautuvat tietojen jatkuvaan tuottamiseen ja seurantaan, jolloin muutostarpeet huomataan ajoissa.

Pidämme hyvänä toimenpiteenä, että ”kuntatoimijoihin suuntautuva vuosittainen valtionavustus-toiminta pääosin ajoitetaan kuntajaoston laatiman vuosikellon mukaisesti. Vuosikello muodostaa viitekehyksen avustustoiminnan ajoittumiselle.”

Toisena toimenpiteenä raportilla esitetään, että ”Ministeriöt ja valtionapuviranomaiset huolehtivat oman hallinnonalan valtionavustustoiminnan suunnittelusta, toteuttamisesta ja arvioinnista sekä yhteensovittavat ja tarkentavat vuosikelloa hallinnonalan ja oman avustustoiminnan näkökulmasta. Valtionapuviranomaiset julkaisevat vuosikelloa koskevat tiedot omilla nettisivuilla.” Tätä koskien toteamme kuitenkin, että rahoituksen hakijoiden näkökulmasta olisi tärkeää, että eri hallinnonalojen vuosikellot ja toimintaperiaatteet olisivat keskenään mahdollisimman harmonisoituja ja tieto olisi kootusti saatavissa yhdestä paikasta.

Ehdotus 5: Laaja-alaisen ymmärryksen, tiedon ja kuulemisen edistäminen

Kannatamme raportissa esitettyä tavoitekuvausta siitä, että avustustoiminta ja tarpeiden tunnistaminen tulee pohjautua osapuolten kesken jaettuun tilannekuvaan ja tietoon asukkaiden ja ympäristön hyvinvoinnin ja alueellisen elinvoiman tilasta, toimijoista, mahdollisista ratkaisuista ja niiden vaikutuksista.

Ministeriöille ja valtionapuviranomaisille esitetyistä keinoista pidämme ennen kaikkea tärkeinä seuraavia:

- tunnistavat yhteiskunnallisia ilmiöitä ja toimintaympäristön tilaa sekä niiden vaikutuksia asukkaiden ja ympäristön hyvinvoinnin sekä elinvoiman tilaan valtakunnallisesti, alueellisesti ja paikallisesti.

- lisäävät kokonaisvaltaista ymmärrystä ajankohtaisista ilmiöistä ja niihin vaikuttavista asioista ja keräävät tietoa monikanavaisesti yhdistäen eri tietolähteistä saatavaa tietoa.
- koostavat valtionavustushakuja laajemmiksi, eri toimialoja yhdistäviksi ja ilmiölähtöisiksi kokonaisuuksiksi. Tämä mahdollistaa vaikuttavamman ja moninaisemman kehittämistoiminnan.
- asettavat avustustoiminnalle vaikutuslähtöisiä tavoitteita, joissa ilmaistaan, mitä avustuksella halutaan saavuttaa määrällisesti ja laadullisesti. Tavoitteet ovat selkeitä ja hakijat pystyvät suunnittelemaan niihin vastaavaa toimintaa.

Yksi kirjatuista keinoista on, että ministeriöt ja valtionapuviranomaiset ”edellyttävät hakijalta toimintaympäristön analysointia ja kuntalaisten tarpeiden tuntemusta. Asiakkaiden/kuntalaisten osallistaminen huomioidaan hankkeiden suunnitteluvaiheessa esim. määrittelemällä se omaksi osa-alueeksi hakemuksessa.” Tätä koskien toteamme, että asukkaiden osallistamisen tulee olla harkiten tehtyä ja tarkoituksenmukaista. Mikäli osallisuus tulee olla jo hakemusvaiheessa suunniteltuna on vaarana, että se jää luonteeltaan näennäiseksi ja väkinäiseksi.

Hakijoiden tavoitteita koskevien kirjausten osalta toteamme, että kuntien toimintaympäristötuntemukseen, kykyyn suunnitella toimintaansa ja asukaslähtöisyyteen tulee suhtautua tavalla, jossa arvostetaan kuntien omaa osaamista.

Ehdotus 6: Pienten toimijoiden ja hankkeiden avustamisen vaikuttavuuden parantaminen

Raportilla todetaan osuvasti, että kaikki kunnat eivät kohtaa samoja ongelmia, ongelmat eivät näyttäyty samalla tavalla ja kaikki ratkaisut eivät toimi kaikilla alueilla. [--] Osaaminen ja resurssit eri asioiden toteuttamiseen vaihtelevat. [--] Hakumahdollisuuksia pienissä kunnissa kaventaa myös vähäiset henkilöstöresurssit ja yhdistelmävirat, jolloin sama henkilö vastaa useasta eri toimialasta ja useista eri avustushausta. Myös kaikkien hakujen ajoittuminen samaan ajankohtaan on haasteellista.

Tästä syystä kannatamme raportilla esitettyjä toimenpiteitä ja keinoja pieniä toimijoita koskien. Näistä keskeisimpinä näemme, että valtionapuviranomaiset...

- kokoavat avustushakuja laajoiksi ja monivuotisiksi avustuskokonaisuuksiksi. Hauissa on huomioitava ennakointi ja riittävä suunnittelu-aika. Ministeriöiden tulee tehdä horisontaalista yhteistyötä laajempien ja monialaisten avustuskokonaisuuksien muodostamiseksi.
- tarkastelevat valtionavustuksilla ja valtionosuuksilla rahoitettavan toiminnan rajapintoja. Mikäli kyse on lakisääteisen palvelun hoitamisesta ja avustettavalle kohteelle tai palvelulle on jatkuva tarve kaikissa kunnissa, niin tulisi rahoitus siirtää valtionosuusjärjestelmän piiriin.
- keventävät ja yksinkertaistavat avustustoiminnan menettelyitä kaikkien toimijoiden osalta. Keventämistä voidaan tehdä kokoamalla hankkeita laajemmiksi ja pidempiaikaisiksi kokonaisuuksiksi ja vähentämällä avustusten määrää muiden rahoitusinstrumenttien käytön avulla.

- toteuttavat avustustoimintaa yhdenvertaisin periaattein ja noudattaen hallinnon oikeusperiaatteita. Periaatteiden noudattaminen myös keventää avustustoiminnan menettelyitä.

Toteamme myös, että toimijoille voisi suunnata aiempaa enemmän tiedottamista ja maksutonta koulutusta, jotta rahoituksesta saadaan maksimaalinen hyöty irti ja myös pienillä toimijoilla olisi riittävää rahoitusosaamista.

Ehdotus 7: Verkostojen hyödyntäminen

Uudistuksessa tavoitellaan, että avustuskokonaisuuksia suunnitellaan yhdessä hyödyntäen hakijoiden ja myöntäjien välistä vuoropuhelua ja verkostoja.

Raportissa todetaan, että Verkostomaisessa yhteistyössä on hyvä huomioida verkoston ja muodollisten työryhmien välinen ero. Verkostot ovat luonteeltaan muuttuvia. Lisäksi kuntajaoston näkemyksen mukaan verkostojen luomisessa tulisi hyödyntää olemassa olevia verkostoja. Erilaisten verkostojen muodostuminen uuden toimintamallin mukaisesti tapahtuu vaiheittain ja kokeilujen kautta. Verkostoja voi muodostua niin valtakunnalliselle, alueelliselle kuin paikalliselle tasolle.

Toteamme, että kunnilla on olemassa olevia vakiintuneita työryhmiä ja verkostoja ja tältä osin on luonteavaa, että näitä mahdollisuuksien mukaan hyödynnetään verkostomaisen yhteistyön muodostamisessa.

Näemme mahdollisuutena, että tulevaisuudessa myös epävirallisemmat kanavat, kuten sosiaalinen media, luo uudenlaisia alustoja verkostomaiselle keskustelulle.

Ehdotus 8: Avustustoiminnan roolien ja prosessien selkeyttäminen

Näkemyksemme on, että valtion ohjausrooli suhteessa kuntiin on suhteettoman suuri; rahoituksen hauissa ja raportoinneissa on kohtuuttoman suuri työmäärä suhteessa saatuun rahoitukseen. Hakuprosessien ja rahoituksen myöntöjen tulisi jatkossa palvella aiempaa paremmin kuntatalouden aikatauluja, tarpeita ja suunnittelua.

Myös avustusten myöntäjien kesken (OPH, OKM, AVI jne.) voitaisiin selkeämmin tehdä roolijakoa siinä mihin toimijat panostavat ja suuntaavat rahoitustaan. Hakijan näkökulmasta tieto rahoituksista ei kuitenkaan voi olla siroteltua, vaan huolimatta myöntäjistä, tietoa rahoitushauista tulee voida hakea yhdestä paikasta.

Rahoituksen hakijoita tulisi enemmän ottaa mukaan suunnitteluun – esimerkiksi kuntien asiantuntemusta ei tarpeeksi hyödynnetä. Rahoituksen suunnittelussa on lopulta kyse toiminnan ja tulevaisuuden suunnittelusta ja siinä jokainen toimija on oman kenttensä paras asiantuntija.

Kannatamme sitä, että avustustoimintaan liittyviä rooleja selkeytetään. Erityisen hyvänä pidämme sitä, että käsittely- ja päätöksentekoprosesseja sujuvoitetaan ja kuntiin ja kuntakonserniin kohdistuvaa valtionavustustoimintaa käsitellään jatkossa KUTHANEK:issa osana kuntatalousohjelman käsittelyä.

Ehdotus 9: Yhtenäisyyden ja läpinäkyvyyden parantaminen

Näkemyksemme on, että kuntien kannalta yksi keskeisimmistä kehittämiskohteista valtionavustuksissa liittyy yhtenäisyyteen. Raportilla todetaan, että ”Eri valtionapuviranomaisten epäyhtenäiset käytännöt, vaatimukset ja järjestelmät aiheuttavat lisätyötä hakijoille. Valtionavustustoiminnan yhtenäisyyden näkökulmasta on hyvä huomioida, että kunnat hakevat valtionavustuksia lähes kai-kilta hallinnonaloilta ja useilta valtionapuviranomaisilta.”

Toteamme, että kannatamme erityisesti kuntajaoston esittämiä toimenpiteitä ja keinoja yhteneväisyyden ja läpinäkyvyyden parantamiseksi. Yhteinen uusi haeavustuksia.fi sekä tutkivavustuksia.fi -sivustot parantavat osaltaan avustuskäytäntöjen yhtenäisyyttä sekä läpinäkyvyyttä. Tämän lisäksi on kuitenkin huomioitava kohdassa viisi (5) esille tuotu ajatus vahvemmassa tiedottamisesta sekä koulutustarjonnan lisäämisestä.

Ehdotus 10: Vaikutusten arvioinnin ja mittauksen periaatteiden hyödyntäminen

Toteamme, että vaikuttavuuden arviointi on yksi haasteellisimmista osuuksista palvelutuotannossa. Hankkeisiin liittyen ongelma kiteytyy yleensä keston ja helpottuu, mitä pidempiaikaista rahoitus on. Yhden tai kahden vuoden toiminnan jälkeen ei vielä saa kattavaa kuvaa todellisista vaikutuksista. Ennakkoon, ajantasaisesti ja jälkikäteen toteutettu arvio voi tuoda hyvin erilaisia ilmiöitä esiin. Ja vaikka vaikuttavuus ei ole juuri sitä, mitä ennakkoon lähdettiin hakemaan vaikutukset voivat olla myönteisiä.

Raportin vaikuttavuusosio on mielestämme raportin heikoin lenkki. Tavoitteeksi on kirjattu vaikutusten arvioinnin ja mittauksen periaatteiden hyödyntäminen, mutta toimenpiteet ja keinot eivät juuri ohjaa tätä kohti. Toimenpiteet ja keinot sinällään ovat hyviä, mutta ehkä kokonaiskuva siitä, miten ja mihin tietoa hyödynnetään jää ohueksi. Voi myös olla, että valtionavustusoikeuksiin tehdyt maininnat siitä, miten kunnat jälkikäteen hyödyntävät arviointitietoa ovat hieman

optimistisia. Toivomme tietysti, että näin tapahtuu, mutta jotta tietoa hyödynnetään maksimaalisella tavalla, myös rahoituksen myöntäjän tulee pohtia suhdettaan tuotettuun tietoon.

Innokylässä ei ole pulaa erilaisista arviointimalleista ja tässä onkin haaste: eri hankkeet tarvitsevat todellisuudessa erilaisia mittaristoja ja arviointimalleja ja ydinkysymys lienee kuinka tuloksellisuusarviointia on tarpeen ja mahdollista yhtenäistää. Jokatapauksessa on selvää, että tuloksellisuusarviointi edellyttää aina kehittämistä, jalkauttamista ja kouluttamista sekä toimijoiden kokemusten ristiinpolyttämistä.

Ehdotus 11: Tulosten käytäntöön viennin edistäminen periaattein, toimintatavoin ja velvoittein

Liittyen myös edellisessä kohdassa (10) annettuun vastauksemme, pidämme äärimmäisen tärkeänä, että avustustoiminnassa kehitettyjä tuloksia hyödynnetään ja ylläpidetään perustoiminnassa ja kehitettyjä ratkaisuja levitetään kuntatoimijoiden välillä.

Raportilla todetaan, että ”Tulosten käytäntöön viennin periaatteet perustuvat valtionavustusten toimintamalliin, jonka mukaan myöntäjät ja hakijat julkaisevat toiminnan yhteiskunnallisia vaikutuksia kuvaavaa tietoa eri osapuolten (myöntäjät ja hakijat, ministeriöt, sidosryhmät, poliittiset päätöksentekijät) saataville ja hyödynnettäväksi.

Tätä koskien toteamme, että on hyvä, että rahoituksen hakijat voivat julkaista tuloksiaan ja kuvata toiminnan vaikuttavuutta. Aiemmin Stakes ylläpiti kuntien hyvien käytäntöjen tietopankkia. Tilalle tullut Innokylä ei kaikilta osin ole tähän enää vastannut ja tarve hyvien käytäntöjen jakamiseen ja kokemusten vaihtoon on suuri. Kuntaliitto ja Terveiden ja hyvinvoinnin laitos voisivat tässä ottaa selkeää roolia.

Kuitenkin esimerkiksi kunnilla on hyvin erilaiset resurssit tuottaa ja jakaa arviointitietoa. Ei ole myöskään hyvä, että tiedon käyttäjät tekevät liian pitkälle vietyjä johtopäätöksiä yksittäisen kunta-toimijan tuottamasta arviointitiedosta. Kukin arvioi toimintaansa oman kuntansa ja ehkä alueensa näkökulmasta, mutta tiedon laadun näkökulmasta on tärkeää, että tuotettua tietoa kootaan ja tarkastellaan kansallisella ja kansainvälisellä tasolla. Juuri yhteiskunnallisten vaikutusten arvioinnin näkökulmasta on tärkeää, että tuotettu tieto päätyy eteenpäin ja systemaattiseen tutkimustyöhön ja meta-arviointiin panostetaan. Kuntatutkimus on suomessa korkeatasoista ja tätä tulee edistää.

3 Yleiset huomiot kehittämis ehdotuksista

Yleiset huomiot kehittämis ehdotuksista

Omalta kentältäämme kantautuneena kiitoksena haluamme lopuksi todeta, että avustuskäytännöt ja raportoinnit ovat viime vuosina kehittyneet ja keventyneet. Valtionavustukset ovat merkittävä osa kuntien kehittämistoimintaa ja suunta kehittämisessä on oikea.

Narvo-Akkola Merja
Järvenpään kaupunki

Ojala Saara
Järvenpään kaupunki - Lisätietoja: Johtava asiantuntija Saara Ojala,
Opetuksen ja kasvatuksen palvelualue, 040 315 3451,
saara.ojala@jarvenpaa.fi